

Exposició: **JOSÉ SANLEÓN. Retrospectiva. 1997-2006**
del 18 de gener al 25 de febrer de 2007
Organitza: Institut Valencia d'Art Modern IVAM
Comissaris: Fernando Castro
Patrocina:

L'exposició que l'IVAM dedica a la figura de Sanleón revisa, en clau retrospectiva, l'evolució de la trajectòria artística d'este creador a través de 107 obres, i presta una atenció especial a la seua última sèrie, *Al-boeira*. Amb motiu de l'exposició l'IVAM ha editat un catàleg il·lustrat amb reproduccions de les sèries exposades i conté textos de Consuelo Císcar, Donald Kuspit i Lyle Rexer, així com del comissari de l'exposició, Fernando Castro.

José Sanleón (Catarroja 1953) pertany a la generació d'artistes que durant els anys huitanta del segle XX van contribuir d'una manera destacada a la renovació del panorama estètic nacional. Entre 1993 i 1994 l'IVAM ja va mostrar els seus treballs inspirats en ciutats com Roma o Nova York. L'exposició que ara es presenta al Centre Julio González subratlla les noves línies d'investigació plàstica i temàtica tractades per este creador durant els últims deu anys de la seua carrera, i en especial la seua sèrie *Al-boeira*.

Partint d'unes premisses pròximes a l'expressionisme abstracte americà, i d'una aproximació als pressupòsits conceptuals i matèrics de l'art *povera* –entre altres complexes influències–, Sanleón ha desenrotllat en la seua obra aspectes crucials com la reinterpretació del paisatge de la ciutat, la metàfora del laberint, l'homenatge als clàssics o, potser el que és més important, la concepció de la pintura com a llenguatge en contínua mutació i expansió.

El diàleg creatiu amb el paisatge natural ha estat també present en la seua obra des dels seus inicis, però especialment durant els dos últims anys, moment en què l'artista va iniciar el retrobament amb un paisatge pròxim, l'Albufera. Llacuna ancestral, paratge portador de memòria, de referències simbòliques i d'al·lusions diverses a les vivències

de la infància d'este creador, *Al-boeira* –com així era coneguda entre els àrabs esta llacuna– és el títol d'un vast conjunt d'obres que, com ha afirmat l'artista, “sorgix de la necessitat vital d'aproximar-se a la natura, tant des d'un sentit iconogràfic com del requeriment interior dels distints estadis emocionals de l'ànima. No es tracta de la narració més o menys objectiva d'una imatge determinada, sinó de la seua introspecció a través de la memòria convertida en vivència pintada. La finalitat d'este treball ve motivada per la recerca d'idees sorgides de l'intel·lecte, intentant pintar l'essència de la pròpia pintura, és a dir, la pintura mateixa.”